

Чи умирамъ, дѣшке, отъ жалба, заочи? —

И ако сабѣдз вѣрме развѣршиш за мене

Какъ чи сѣмь загинжалъ въ маада, нѣжна вѣрштъ

Бла ми на гроба из Очи прользены,

Кажн и продѣмай, “ да ти-й лека прѣствъ”,

Азъ като дочѣль, подѣ гробна-та плоча,

Милѣ за мене, твоѣ сладкѣ гласъ,

Щѣ да са развѣдѣж, отъ гробъ шѣ никочъ

За да та обемѣж на погребѣнѣи часъ.

— — 0 — —

Анесъ мило лице, день 6 за мене

Така-й и за тебе день за тѣжн!

Ето азъ трѣвамъ, тебе оставамъ,

Рѣчѣтъ отъ Очи ѣззы рѣкн.

Сама оставиши? не дѣи забравѣи

Бога да молишь да додѣ пакъ,

Да са завѣриш живо и здраво,

Да та пригѣриш любовно пакъ.

Отъ кога-та ти сладкѣ-тѣ космы

Поменъ шѣ носѣ те до сѣрдце;

Сѣтрѣна вечеръ шѣ ги цѣлѣвамъ

Да не забравѣмъ твой-то лице.

Ако ли нѣкакъ зла чѣсть ма грѣшнѣ